

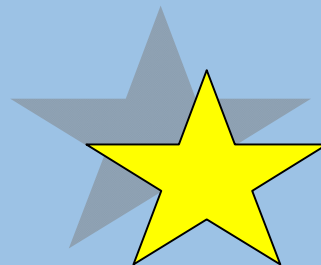
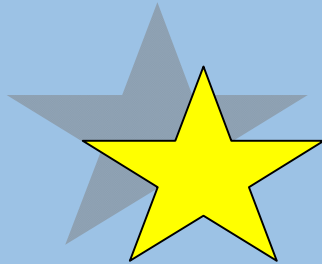
Οι άθλοι του Ηρακλή

3^ο Δημοτικό σχολείο Αργυρούπολης

Σχολικό έτος 2018-2019

Γ'1

Ο Ηρακλής ήταν ένας ήρωας της **ελληνικής μυθολογίας**. Η **ανδρεία** του Ηρακλή τον έκανε πολύ **δυνατό** και **πετυχημένο**. Σε κάθε του άθλο όλο και γινόταν πιο δυνατός και **γνώριμος** σε όλη την **Ελλάδα**.

Ο ΗΡΑΚΛΗΣ

Ο Ηρακλής γεννήθηκε στη φαντασία των ανθρώπων σε μια πολύ παλιά εποχή. Την εποχή εκείνη οι άνθρωποι κυνηγούσαν τα άγρια ζώα, για να τραφούν με το κρέας τους και να ντυθούν με το δέρμα τους, και τρόμαζαν από τους κεραυνούς τους σεισμούς και τις άγριες καταιγίδες. Χρειάζονταν λοιπόν τους ήρωες, για να τους βοηθούν τις δυσκολίες της ζωής τους.

Ο Ηρακλής είναι ο μεγαλύτερος ήρωας της ελληνικής μυθολογίας. Γιός του Δία και μιας θνητής βασιλοπούλας, της Αλκμήνης, ήταν ο δυνατότερος απ' όλους τους ανθρώπους. Εξολόθρευσε άγρια θηρία και τέρατα, έδιωξε τυράννους και σκότωσε κακούς Βασιλιάδες. Ήταν πάντα δίκαιος, καλόκαρδος και πρόθυμα βοηθούσε τους ανθρώπους. Ήταν ατρόμητος κι ανίκητος και τα κατορθώματά του έμειναν για πάντα αξέχαστα.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ

ΣΤΕΛΛΑ

Το λιοντάρι της Νεμέας

Ο πρώτος άθλος που έκανε ο Ηρακλής ήταν να σκοτώσει το λιοντάρι της Νεμέας. Το φοβερό αυτό λιοντάρι το είχε μεγαλώσει η Ήρα. Το δέρμα του ήταν τόσο σκληρό που τα σιδερένια βέλη δεν το περνούσαν. Είχε την φωλιά του σε μια σπηλιά με δύο εισόδους, στην πλαγιά ενός βουνού κοντά στη Νεμέα. Καθημερινά κατέβαινε στην πεδιάδα και κατασπάραζε ζώα και ανθρώπους. Οι κάτοικοι ήταν απελπισμένοι και δεν τολμούσαν να βγουν στην εξοχή.

Ο Ηρακλής, πηγαίνοντας στη Νεμέα, πέρασε από το ιερό άλσος της πόλης, έκοψε μια αγριελιά κι απ' τον κορμό της έφτιαξε ένα βαρύ ρόπαλο. Μετά πήγε και περίμενε κοντά στη φωλιά του λιονταριού κι, όταν αυτό φάνηκε, το χτύπησε πρώτα με τα βέλη του. Τα βέλη έπεσαν στη γη χωρίς να το τραυματίσουν και το λιοντάρι επιτέθηκε στον Ηρακλή. Εκείνος το χτύπησε με το ρόπαλο. Το λιοντάρι πόνεσε και κρύφτηκε στη φωλιά του. Ο Ηρακλής τότε μάζεψε μεγάλες πέτρες, έκλεισε τη μια είσοδο και μπήκε από την άλλη. Το ζώο βρυχήθηκε και σείστηκε όλο το βουνό. Όρμησε πάνω στον ήρωα και πάλευαν μια ώρα. Τέλος ο Ηρακλής τύλιξε τα χέρια του γύρο από το λαιμό του και το έπνιξε. Μετά πήρε το δέρμα του, τη λεοντή, το φόρεσε και γύρισε στις Μυκήνες. Όταν τον είδε ο Ευρυσθέας τρόμαξε πολύ και διέταξε να του φτιάξουν ένα χάλκινο πιθάρι για να κρύβεται, όταν θα κινδύνευε.

Δέσποινα

Ερίτα

Η ΛΕΡΝΑΙΑ ΥΔΡΑ

Στη λίμνη Λέρνη της Πελοποννήσου ζούσε ένα φοβερό νερόφιδο, με τεράστιο σώμα και εννιά κεφάλια. Από τα στόματά του έβγαινε φωτιά που κατάκαιγε φυτά, ζώα κι ανθρώπους. Οι κάτοικοι της περιοχής ήταν απελπισμένοι και κανείς δεν τολμούσε να πλησιάσει τη λίμνη. Ο Ευρυσθέας διέταξε τον Ηρακλή να σκοτώσει αυτό το τέρας.

Ο Ηρακλής πήγε στη λίμνη Λέρνη μαζί με τον ανιψιό του, τον Ιόλαο. Κατάφερε να βγάλει τη Λερναία Ύδρα από τη φωλιά της και της επιτέθηκε. Με ένα δρεπάνι άρχισε να κόβει τα κεφάλια της. Μόλις όμως έκοβε ένα κεφάλι στη θέση του φύτρωναν δύο. Φώναζε τότε τον Ιόλαο, που άναψε ένα δαυλό και μόλις ο Ηρακλής έκοβε ένα κεφάλι, ο Ιόλαος έκαιγε την πληγή. Έτσι σταμάτησαν να φυτρώνουν καινούρια κεφάλια. Το μεσαίο όμως κεφάλι της Λερναίας Ύδρας ήταν αθάνατο. Γι' αυτό ο Ηρακλής, αφού το έκοψε, το έθαψε βαθιά στη γη κι έβαλε πάνω του μια τεράστια πέτρα. Βούτηξε και τα βέλη του στο δηλητηριασμένο σώμα της Ύδρας κι έγιναν θανατηφόρα.

Έκτορας και Δημήτρης

Ο κάπρος του Ερύμανθου

Μετά ο Ευρυσθέας έστειλε τον Ηρακλή να του φέρει ζωντανό ένα φοβερό αγριογούρουνο, που ζούσε στο βουνό Ερύμανθο της Πελοποννήσου, έκανε μεγάλες καταστροφές και σκότωνε ζώα και ανθρώπους. Ο Ηρακλής πήγε στον Ερύμανθο και κυνήγησε κάμποσες ημέρες. Στο τέλος το ζώο εξαντλήθηκε και ο Ηρακλής το έπιασε και το πήγε ζωντανό στις Μυκήνες.

Αλέξης

Το ελάφι με τα χρυσά κέρατα

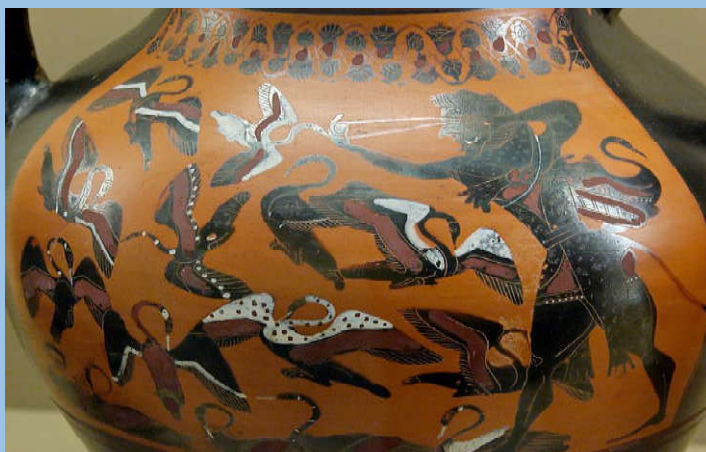
Σ' ένα βουνό της Πελοποννήσου ζούσε το ιερό ελάφι της Θεάς Άρτεμης. Είχε χρυσά κέρατα ,χάλκινες σπλές και κανείς δεν το έφτανε στο τρέξιμο .Ο Ευρυσθέας διέταξε τον Ηρακλή να φέρει το ελάφι αυτό ζωντανό στις Μυκήνες .Ένα ολόκληρο χρόνο το κυνηγούσε ο Ηρακλής στα βουνά και στα δάση χωρίς αποτέλεσμα. Μια μέρα το ελάφι μπήκε στον ποταμό Λάδωνα, για να περάσει απέναντι. Τότε ο Ηρακλής το χτύπησε ελαφρά με ένα βέλος στο πόδι. Μετά το σήκωσε στους ώμους του και το πήγε στις Μυκήνες. Αφού το έδειξε στον Ευρυσθέα, το άφησε ελεύθερο, όπως είχε υποσχεθεί στη θεά Άρτεμη.

Αριάδνη και Παναγιώτα

Οι Στυμφαλίδες όρνιθες

Μετά ο Ηρακλής πήγε στη λίμνη Στυμφαλία. Εκεί ζούσαν οι **Στυμφαλίδες όρνιθες**, μεγάλα πουλιά, με σιδερένια ράμφη και φτερά, που τρέφονταν με ανθρώπινο κρέας. Φτάνοντας, άρχισε να χτύπα δύο χάλκινα κρόταλα. Τα πουλιά βγήκαν. Τότε ο Ηρακλής με τα βέλη του σκότωσε πολλά.

Γιάννης Κ.

Οι στάβλοι του Αυγεία

Αργότερα ο Ευρυσθέας έστειλε τον Ηρακλή να καθαρίσει τους **στάβλους του Αυγεία** σε μια μέρα. Ο Αυγείας ζούσε στην Ήλιδα κι είχε αμέτρητα κοπάδια που του τα είχε χαρίσει ο πατέρας του, ο Ήλιος. Τα ζώα ήταν πάρα πολλά και οι βοσκοί του δεν προλάβαιναν να καθαρίσουν τους στάβλους. Είχαν μαζευτεί λοιπόν πολλοί σοροί από κοπριά που μύριζαν πολύ άσχημα. Ο Ηρακλής έσκαψε δυο βαθιά χαντάκια, που περνούσαν μέσα από τους στάβλους κι έφταναν μέχρι τους ποταμούς Αλφειό και Πηνειό. **Έστρεψε μετά το ρεύμα των ποταμών** μέσα στα χαντάκια. Τα ορμητικά νερά μπήκαν στους στάβλους, παρέσυραν την κοπριά και την πήγαν στη θάλασσα. Έτσι ο Ηρακλής καθάρισε τους στάβλους του Αυγεία μόνο σε μια μέρα.

Les étables d'Augias. Liebig 1927. Photo ©Maicar Förlag-GML

Γιάννης Μ.

Ο ταύρος του Μίνωα

Μετά απ' όλα αυτά τα κατορθώματα, ο Ευρυσθέας έστειλε τον Ηρακλή σε πιο μακρινά μέρη. Έτσι, ο Ηρακλής πήγε στην Κρήτη κι έπιασε τον άγριο **ταύρο του Μίνωα** που από το στόμα του έβγαιναν φλόγες κι έκανε πολλές καταστροφές. Ανεβασμένος στη ράχη του, πέρασε το Αιγαίο κι έφτασε στις Μυκήνες.

Γιάννης Ντ.

Τα άλογα του Διομήδη

Ο Ηρακλής μετά πήγε στη Θράκη, όπου ζούσε ο βασιλιάς Διομήδης ο γιός του Θεού Άρη. Αυτός είχε τέσσερα άγρια άλογα, που τρέφονταν με ανθρώπινες σάρκες. Σκότωσε το Διομήδη, έπιασε τα άλογα και τα έφερε στις Μυκήνες.

ΣΤΑΥΡΟΣ

Τα βόδια του Γηρυόνη

Αργότερα ταξίδεψε στη Δύση, πιο πέρα από την άκρη της γης, για να φέρει στις Μυκήνες τα βόδια του Γηρυόνη. Ο Γηρυόνης ήταν ένα τέρας που από τη μέση κι επάνω είχε τρία σώματα. Τα βόδια του τα φύλαγε ο σκύλος του, ο Όρθος, που είχε δυο κεφάλια και η ουρά του ήταν φίδι. Ο Ηρακλής σκότωσε και τους δυο, κι έφερε τα βόδια στον Ευρυσθέα που τα θυσίασε στη θεά Ήρα.

ΕΙΡΗΝΗ

Οι αμαζόνες

Ταξίδεψε και πιο μακριά, στον Εύξεινο πόντο, στη χώρα των Αμαζόνων. Οι **Αμαζόνες** ήταν όλες τους όμορφες και ξακουστές στο τόξο και στην ιππασία. Ο Ηρακλής πολέμησε μαζί τους, τις νίκησε και πήρε τη **ζώνη** της βασίλισσας **Ιππολύτης**, και την έφερε στον Ευρυσθέα.

Ηλίας

Ο Κέρβερος του Άδη.

Στη γη ο Ηρακλής ήταν ανίκητος. Γι' αυτό ο Ευρυσθέας αποφάσισε να τον στείλει στον Κάτω Κόσμο για να του φέρει τον **Κέρβερο**, ένα φοβερό σκυλί με τρία κεφάλια, που φύλαγε την είσοδο του Άδη. Ο Ηρακλής πήγε στον Άδη και, με την άδεια του Πλούτωνα και της Περσεφόνης, πάλεψε με τον Κέρβερο, τον νίκησε, τον έδεσε και τον έφερε στις Μυκήνες. Όταν τον αντίκρισε, ο Ευρυσθέας τρόμαξε και κρύφτηκε πάλι στο πιθάρι. Ο Ηρακλής γύρισε τον Κέρβερο στον Άδη, όπως είχε υποσχεθεί στον Πλούτωνα.

Αλέξανδρος

Νίκος

ΤΑ ΧΡΥΣΑ ΜΗΛΑ ΤΩΝ ΕΣΠΕΡΙΔΩΝ

Ο κήπος των Εσπερίδων βρισκόταν στην άκρη της γης. Εκεί υπήρχε το δέντρο που έκανε τα χρυσά μήλα. Όποιος τα έτρωγε έμενε για πάντα νέος. Το φύλαγαν οι νύμφες Εσπερίδες κι ένας ακοίμητος δράκος. Εκεί κοντά βρισκόταν κι ο τιτάνας Άτλαντας που κρατούσε τον ουρανό στη ράχη του. Ο Ηρακλής ταξίδεψε πολύ για να φτάσει εκεί. Πέρασε από πολλές χώρες. Πέρασε κι από τον Καύκασο όπου ελευθέρωσε τον Προμηθέα. Εκείνος, για να τον ευχαριστήσει, του έδειξε το δρόμο για να φτάσει στον κήπο των Εσπερίδων και τον συμβούλεψε να στείλει τον Άτλαντα να πάρει τα χρυσά μήλα. Ο Ηρακλής βρήκε τον Άτλαντα κι εκείνος δέχτηκε να πάει στον κήπο των Εσπερίδων. Ο Ηρακλής αναγκάστηκε να κρατήσει ο ίδιος τον ουρανό στην ράχη του, ώσπου να γυρίσει. Ο Άτλαντας με τη βοήθεια των Εσπερίδων, που έφτιαξαν ένα μαγικό ποτό και κοίμισαν τον δράκο, πήρε τα χρυσά μήλα. Επιστρέφοντας στον Ηρακλή δεν ήθελε να ξαναπάρει τον ουρανό στην ράχη του και είπε ότι θα πήγαινε ο ίδιος τα μήλα στον Ευρυσθέα. Ο Ηρακλής έκανε πως συμφώνησε και τον παρακάλεσε να τον βοηθήσει να βάλει ένα μαξιλάρι στη ράχη του, για να κρατάει καλύτερα τον ουρανό. Ο Άτλαντας πλησίασε να τον βοηθήσει κι ο Ηρακλής με μια γρήγορη κίνηση έριξε τον ουρανό στη ράχη του Άτλαντα, άρπαξε τα χρυσά μήλα και γύρισε στις Μυκήνες. Καταφέροντας και αυτό τον άθλο, επιτέλους ήταν ελεύθερος.

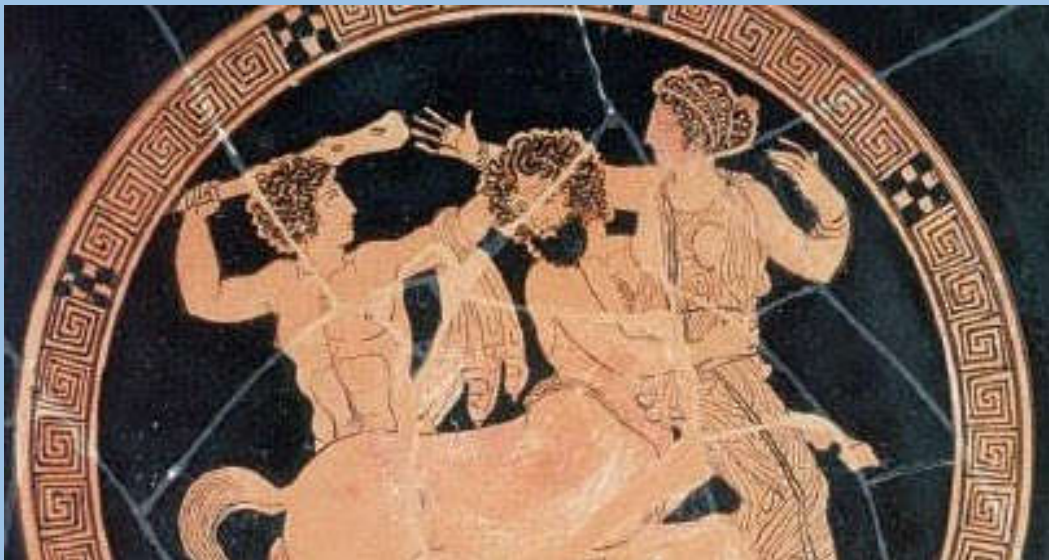

Δανάη και Ζέτα

Το τέλος του Ηρακλή

Ελεύθερος πια ο Ηρακλής παντρεύτηκε τη Δηιάνειρα κόρη του βασιλιά της Αιτωλίας, του Οινέα. Μια μέρα πήγαν να περάσουν τον Εύηνο ποταμό. Εκεί συνάντησαν τον **Κένταυρο Νέσσο**. Ο Νέσσος πήρε στη ράχη του τη Δηιάνειρα, για να την περάσει απέναντι. Θέλησε όμως να την πάρει δική του κι άρχισε να τρέχει. Τότε ο Ηρακλής τον χτύπησε με ένα από τα δηλητηριασμένα βέλη του. Πριν ξεψυχήσει ο Νέσσος είπε στη Δηιάνειρα: «Μάζεψε λίγο από το αίμα μου. Αν αλείψεις μ' αυτό το **χιτώνα** του Ηρακλή θα σε αγαπάει για πάντα».

Έτσι, κάποτε που ο Ηρακλής ζήτησε έναν καθαρό χιτώνα από τη Δηιάνειρα, για να τον φορέσει και να κάνει Θυσία στο Δία, εκείνη άλειψε ένα χιτώνα με το δηλητήριο του Νέσσου και του τον έδωσε. Αμέσως άρχισε να νιώθει αβάσταχτους πόνους. Κατάλαβε πως έφτασε το τέλος του. Ανέβηκε στο βουνό Οίτη, έφτιαξε ένα σωρό από ξύλα, ξάπλωσε πάνω του να ανάψουν ρη φωτιά. Κανείς δε δέχτηκε να το κάνει αυτό. Μόνο ο **Φιλοκτήτης**, που περνούσε από εκεί δέχτηκε να ανάψει τη φωτιά κι ο Ηρακλής, για να τον ευχαριστήσει, του χάρισε τα δηλητηριασμένα βέλη του. Ξαφνικά άρχισε να αστράφτει και να βροντά. Ένα σύννεφο κατέβηκε, πήρε τον Ηρακλή και τον ανέβασε **στον Όλυμπο**. Εκεί συμφιλιώθηκε με την Ήρα κι έζησε για πάντα με τους Θεούς του Ολύμπου.

Γιάννης Μ.